

REBECCA
MANLEY PIPPERT

SALT

Hvordan formidle evangeliet
i en forandret verden?

CREDO
I SAMARBEJDE MED
LUTHERSK MISSION OG
EVANGELISK ALLIANCE
I DANMARK

INDHOLD

Indledning 9

Første del: Redskaberne 17

Kapitel 1: Modstand på kollegiet 19

Kapitel 2: Hurra for vores svaghed 35

Kapitel 3: Svaghedens herlighed 49

Kapitel 4: At vandre i Ånden 61

Anden del: Budskabet 73

Kapitel 5: Vi har en bedre historie 75

Kapitel 6: Skabelsen: Om livet sådan som det var tænkt 83

Kapitel 7: Syndefaldet: Hvad er der galt med verden? 97

Kapitel 8: Korset: Guds redskab 113

Kapitel 9: Opstandelsen: Alt er forandret 129

Kapitel 10: Genkomsten: Der er mere endnu 145

Tredje del: Metoden 163

Kapitel 11: Hvem, hvad, hvorfor 165

Kapitel 12: Vi skal afspejle Kristi kærlighed 175

Kapitel 13: Tør vi tale om Guds sandhed? 193

Kapitel 14: I Helligåndens kraft 213

Konklusion: Det kritiske øjeblik 229

Epilog: Et ord til ledere 239

Bibliografi 247

INDLEDNING

Der er én ting, der forener kristne op gennem hele historien, og det er vores glade overbevisning om, at det største, der nogensinde er sket her på jorden, er Jesu Kristi fødsel, død, opstandelse og himmelfart. Evangeliets budskab er simpelt hen verdens bedste nyheder!

Men så er mit spørgsmål: Hvis det er tilfældet, hvorfor er der så så mange kristne, der kæmper med at fortælle evangeliets fantastiske nyheder videre? Hvordan kan vi mene, at der ikke findes bedre nyheder i verden, men samtidig føle os ude af stand til at fortælle dem til andre – eller være uvillige til det?

Min mand Dick og jeg har i mange år været engageret i evangelisering i USA og rundt om i verden. Vi har arbejdet på alle kontinenter og har for nylig boet syv år i Europa, hvor nogle lande betragtes som de mest sekulariserede områder i verden.

For to år siden vendte vi tilbage til USA, og kort efter blev jeg interviewet på en national radiostation, hvor man også kunne ringe ind og stille spørgsmål. Inden interviewet sagde produceren: “Jeg ved, at du og din mand har evangeliseret over hele verden, og at I for nylig har levet og arbejdet i Europa. I må være klar over, at USA har forandret sig. For at sige det, som det er, så er amerikanske kristne ikke så interesserede i at sætte ord på deres tro; de er langt mere interesserede i at leve evangeliet ud og vidne om deres

tro gennem sociale tiltag for udsatte mennesker og i at engagere sig i deres lokalsamfund. Hvis jeg skal være helt ærlig, så tror jeg, tiden er løbet fra den form for evangelisering. Så du skal ikke blive ked af det, hvis der ikke er nogen, der ringer ind.”

Hvad skete der efter interviewet? Alle telefoner bimlede, fordi folk ringede ind fra hele landet!

Det, folk sagde, når de ringede, var meget sigende. De talte alle om et menneske, som de holdt meget af, og som ikke var kristen, men de var bange for at tage en samtale om åndelige ting med den pågældende. De sagde, at de længtes efter, at deres ven skulle komme til Kristus, men de følte sig ikke klædt på til at tale om tro, så de bad til, at en anden kristen ville gøre det for dem. De havde alle de samme bekymringer: *Hvordan kommer jeg på en naturlig måde til at tale om tro? Hvad nu hvis jeg fornærmer dem, eller de afviser mig? Hvad nu hvis de stiller spørgsmål, jeg ikke kan svare på?* Stort set alle sagde, at de ville ønske, at deres menighed ville uddanne dem i evangelisering; ikke på en firkantet måde, hvor man bare lærte noget udenad, der skulle passe til alle, men på den måde, som jeg havde talt om i interviewet.

Bagefter var der én ting, der stor klart for mig: Der har aldrig været et større behov for at fortælle verden om Kristus, og vi må begynde med vores nærmeste. De troende har imidlertid heller aldrig følt sig dårligere udrustet til at gøre det.

Hvorfor har kristne, især i den vestlige verden, så svært ved at fortælle andre om deres tro? De fleste steder i verden går kristendommen dramatisk frem, men ikke i den vestlige verden. Europa og Canada er sekulære. Postkristne. Statistikken siger, at det går samme vej i USA. Flere og flere indflydelsesrige stemmer har en fjendtlig og uforsonlig holdning til sand kristentro. De vigtigste strømninger, der former vores kultur, udfordrer alle sammen evangeliet: Ideen om en absolut sandhed er kollapsede; der er sket et skifte fra objektive autoriteter til personlige præferencer; tro er blevet til en “designerreligion”, hvor vi som på et cafeteria vælger

og vrager, hvad vi vil tro på; den seksuelle revolution har sejret ...
Og listen fortsætter.

Det er der nogle kristne, der er vrede over.

Det er der nogle kristne, der er bange for.

Det er der nogle kristne, der er modløse over.

Jeg er håbefuld.

Vi lever i en tid, hvor evangeliet bliver udfordret, men vi lever også i en betydningsfuld tid, der er fuld af muligheder for evangeliet. Som min ven, forfatteren og sociologen Os Guinness, har formuleret det:

Vor tid byder simpelt hen på de bedste muligheder for det kristne vidnesbyrd siden Jesus og apostlenes tid, og vi må reagere ved at gribe muligheden med frimodig og fantasifuld energi. For hvis de 'åbne døre og rige muligheder', som Paulus skriver om, nogensinde er blevet lukket op for evangeliet igen, så er det nu.¹

DEN AFBRÆNDTE JORDS HØST

Det er hævet over enhver diskussion, at der er sket en omfattende forandring af den vestlige verdens åndelige landskab, siden jeg i 1979 skrev min første bog om evangelisering, *Ud af saltbøssen*. Dengang var den inkarnerende tilgang til evangelisation en forholdsvis radikal tanke – dette, at udfordre kristne til at komme ud af saltbøssen og ind i verden. Det vil sige at opfordre dem til ikke at leve i en kristen boble, men indgå i ægte venskaber med ikke-troende og at fortælle om Kristus i en relationel ramme i stedet for at bruge en slags lynangrebsteknik.

40 år senere skriver jeg nu min anden bog om evangelisation, fordi vi har behov for igen at lære, hvordan vi fortæller om vores

1 *Fool's Talk*, s. 16.

tro på en troværdig, empatisk og overbevisende måde i den nye, post-kristne verden. Da vi planlagde at rejse til Europa, var der en velmenende ven, der frarådede os det:

“Det er afbrændt jord for evangeliet, Becky.”

Det var det ikke. Europas sekulariserede jordbund viste sig at være meget frugtbar for evangeliet. Høsten var overvældende. Og bogen her er i virkeligheden et resultat af det, vi lærte.

Undervejs i vores arbejde har vi nemlig set, at selv om det kulturelle landskab bliver mere og mere sekulariseret, så er sekulariseringen ikke så stærk, at den kan udlette menneskets længsel efter mening og værdi. Ja, måske øger den i virkeligheden længslen. Gud har nedlagt en længsel efter identitet, mening og mål i alle menneskers hjerter; så selv om folk ikke rigtig kan sætte ord på, hvad det er, de savner, så er længslen og savnet der stadig. Men de ved ikke, hvor de skal lede efter svar, medmindre der er kristne, som både lever evangeliets gode nyheder ud og fortæller om, hvad Gud har gjort for alle i Kristus.

RÆK IND

Da vi vendte tilbage til USA, identificerede jeg mig mere og mere med den afdøde britiske teolog, forfatter og missionær Lesslie Newbigin. Efter at have levet mange år i Indien vendte Newbigin hjem til England og blev chokeret dels over, hvor sekulariseret England var blevet, og dels over, hvor stor indflydelse den sekulære kultur havde på de kristne.

Det gik op for ham, at udfordringen ikke alene bestod i at nå ikke-troende med evangeliet, men også at nå troende med evangeliet! Og det tror jeg er udfordringen for alle kristne alle steder. I den vestlige verden er udfordringen, at vi lever i en postkristen kultur, der afspejler postmodernismens fordejligheder, hvor der

ikke længere findes nogen sandhed.² Det vil sige, at vi er nødt til at uddybe vores kærlighed til Jesus og til at se ham på ny med friske øjne. Vi må lade evangeliets sandhed få fuld indvirkning på os, og vi må finde virkningsfulde måder til at kommunikere evangeliet ind i vores egen tid.

Vores problem er imidlertid, at vi er langt mere påvirket af den sekulære kultur, end vi er klar over. Vi er i overhængende fare for kun at tro på evangeliet med hovedet, mens vi reelt lever som skeptikere, fordi vi har tilegnet os en mere sekulær opfattelse af virkeligheden uden selv at lægge mærke til det. Vi må genvinde vores tiltro til, at evangeliet faktisk er relevant for sekulariserede mennesker i dag – at Gud og hans evangelium stadig har magt til at forandre menneskers liv. Vi må lære at forstå, hvorfor vi bør engagere os i evangelisation, selv om vi ikke føler, vi har evnerne til det. Vi må huske os selv på, hvorfor det giver mening at sætte os selv i situationer, hvor vi risikerer at blive afvist.

Hvis vi skal række ud med evangeliet, skal vi også række *ind* med evangeliet. Ind i vores egne hjerter og sind. Det er den dobbelte udfordring, vi står over for. Hvis vi skal være troværdige budbringere af det utrolige evangelium, er vi nødt til selv at forstå evangeliet og faktisk tro på det! Vi må aldrig fokusere på teknikker, formler eller manipulation, men på autenticitet, troværdighed og åndelig styrke. Hensigten med bogen her er derfor både at ska-

2 Bogen her handler primært om de udfordringer, vi står over for i den vestlige verden, men Dick og jeg har brugt mange år på at arbejde i tredjeverdenslande, hvor vores brødre og søstre har lært os meget. Bogen vil også være relevant i lande, hvor evangeliet blomstrer. Det er der tre grunde til: for det første fordi kristne ledere i tredjeverdenslande taler om, at de har behov for en dybere forståelse af evangeliet, og hvad det vil sige at være discipel, for det andet fordi vores fælles menneskelighed fremdeles forener os, til trods for dybe kulturelle forskelle, og for det tredje fordi de udfordringer, vi står over for i Vesten, kan give indsigt og forståelse, hvis "vores" kampe en dag bliver "jeres" kampe. Kampe, der allerede er ved at tage form i de store byer i tredjeverdenslandene.

be mere glæde i os over dybden og skønheden i evangeliet og at udruste os til at fortælle om Kristus.

Vi har talt med og lyttet til tusindvis af kristne rundt om i verden og hjulpet dem til bedre at forstå evangeliet og fortælle om det på en imødekommende måde, og i disse dybe samtaler har vi ofte hørt tre grunde til, at de har problemer med at vidne eller vælger helt at tie stille. Og det er de tre grunde, bogen er bygget op over.

Vi føler ikke, vi slår til

Vi hører igen og igen om kristne, som har en dybtfølt fornemmelse af ikke at slå til, når det drejer sig om at fortælle om deres tro til andre. De kan slet ikke se, hvordan Gud skulle kunne bruge dem i den tid, de lever i. Det er en anden måde at sige på, at de er bange for, at Gud ikke magter opgaven. Man kan også sige, at de kæmper med lommer af vantro. De har også en fornemmelse af, at evangelisation er et specialiseret kald og ikke noget for mennesker som dem. Uden at se det i øjnene siger de i virkeligheden, at evangelisation alene afhænger af dem selv, og det er derfor, de går i panik.

Derfor begynder bogen med at se på *Redskaberne*. Vi skal se, at Gud har givet os alle de guddommelige ressourcer, vi behøver for at leve og for at vidne – at det ikke handler om, hvor gode vi er til at evangelisere, men om, at vi skal indse, at Gud ved sin ånd giver os alle styrke til at være vidner om ham. Når vi accepterer vores egne begrænsninger og åbner os for vores grænseløse Gud, så er det et vendepunkt ikke alene i vores vandring med Kristus, men også i vores vidnesbyrd.

Vi tror ikke, vi ved nok

Mange kristne føler sig også usikre, fordi de synes, de mangler viden. De er bange for, at de ikke har forstået evangeliet godt nok til at kunne forklare eller forsvare det. De ved ikke, hvordan de skal svare på de spørgsmål, som skeptikere stiller. Og de ved ikke,

hvordan de skal hjælpe ikke-kristne til at se skønheden i evangeliet, så det bliver relevant i deres liv.

Derfor handler anden del om *Budskabet*. Her undersøger vi omhyggeligt hvert enkelt aspekt af evangeliet: skabelsen, syndefaldet, korset, opstandelsen og Kristi genkomst. Vi repeterer, hvad hvert enkelt aspekt af evangeliet betyder, og hvorfor det er så forunderligt. Vi ser også på den negative respons, vi kan få fra skeptikere, og på, hvordan vi eventuelt kan svare på deres spørgsmål. Og sidst, men ikke mindst, ser vi på, hvordan vi kan bruge de enkelte aspekter af evangeliet til at knytte til ved de bekymringer og interesser, som både søgende og skeptikere har, så vi dermed får mulighed for at vise, hvor smukt og relevant evangeliet er.

Vi mangler tillid

Vi møder ofte folk, der siger: "Jeg føler mig bare ikke sikker på, hvordan man gør. Jeg vil rigtig gerne fortælle om min tro, men jeg ved ikke, hvor jeg skal begynde." I bogens sidste del fokuserer vi derfor på *Metoden*. Hvad kan vi lære af Jesus og de første kristne om, hvordan vi vidner. Vi ser på, hvordan det kan lykkes at fortælle om Kristus både over for mennesker, der er åbne for åndelige spørgsmål, og for dem, der stiller sig afvisende.

Formålet med bogen her er at hjælpe os med at tage den udfordring op, vi står over for i dag, nemlig at tale om Gud på en måde, der afspejler, hvor vidunderlig han er. At kommunikere skønheden, dybden og relevansen af det evangelium, han har betroet os. At blive afhængige af Ånden, så vi ved Guds ånds hjælp bliver i stand til at trænge igennem den modstand og de negative holdninger, der kan være i hjerte og sind hos mennesker, der endnu ikke er kommet til tro. Kort sagt at hjælpe os med at finde virkningsfulde måder til at fortælle om vores tro selv i lyset af – især i lyset af – de udfordringer, vi møder i verden af i dag.

Er de kristne parate til den nye tid? Kan vi virkelig kommunikere evangeliet, så det bliver forstået? Jeg siger et stort og ef-

tertrykkeligt “ja”! For selv om vores omverden og kulturen har forandret sig, så har evangeliets kraft ikke forandret sig. De rige ressourcer, som Gud har givet alle kristne, er stadig de samme. Vores opgave består i at lære at anvende alt det, vi har modtaget fra Gud, så vi på en frugtbar måde kan vidne om sandheden om ham og skabe ægte relationer med mennesker i dag. Vi behøver ikke at blive vrede og skælde ud på vores kultur. Vi behøver ikke at føle os modløse og tie stille i vores kultur. Vi kan være fulde af håb, når vi spreder det budskab, som hele verden har et desperat behov for at høre. Sagt på en anden måde: Vi kan stadig gøre folk til disciple. Vi kan – og vi skal – stadig være salt!